

Край какъ первая часть сложнаго слова при—, по—: Крайбалтійскы-ты—крайлабскы Словене (прибалтійскіе, полабскіе, славяне) *Л. Д. 1873 р. 205.* Топографии на крайдунавскы-тъ мѣста. *Л. Д. 1876.* Послеѣ сѣднали да си починать у една ливада подѣ нѣкое голѣмо дърво, близо до крайморскитѣ брѣгове. *Х. I, 16.*

Крайбрѣжие *с. с.* побережье: Гвинейско-то крайбрѣжие. *Л. Д. 1875 р. 9.*

Крайморіе *с. с.* морское побережье: По крайморіа-та на Перу никога не вали снѣгъ. *Л. Д. 1870 р. 81.* Тая темія слѣдѣ малко щеше да върви за Африканско-то край-моріе на Гвинея. *Р. А. 13.*

Крайненецъ *с. м.* живущій на краю города. *Ц.*

Крайненка *с. ж.* живущая на краю города. *Ц.*

Крайрѣчие *с. с.* прирѣчная область: Спичкитѣ крайрѣчия, прибрѣжия и долишта, като сгодни мѣста, се заселихъ отъ казаки. *Тб. 7.*

Крайна (**Крайна**) *с. ж.* страна, область: А що бѣха Легенски християни! Прілягнале коня пеливана, Да си бегать на друга крайна, Дека иматъ здравіе и берикеть. *М. 30.* И имъ велитъ Секула Детенце: Ти сѣ моля, вуйко, да ме зе'нишъ, Да шетаме земля по крайна Да шетаме земля Каравлашка,—Арбанешка,—Инглеска,—Араинска,—Турагинска. *М. 142.* 2) окраина: Е, Дунаве, ти, бели Дунаве, Крайни ти тѣрски обраснале! *Пс. 9—10 р. 98.*

Крайнаина *с. ж.* окраина: Пушкинѣ обиде юго-источны-ты романтически крайнины по Кавказъ, Къражъ и по Бессарабія. *Л. Д. 1875 р. 55.*

Крайшникъ *с. м.* 1) краюха; горбушка: Той даръ (шѣнези) на свирци ся дава прѣди да почнать да играють, кѣту отрѣжи кумъ полукръгло крайшникъ хлѣба и по него набожда събранныя шѣнезы. *Пж. 111.* 2) кромка.

Крайще (**Крайще**) *с. с. см.* край: Този врахъ бѣ край единъ нѣсачливъ проходъ... Отъ това крайще, азъ имахъ прекрасенъ изгледъ върху тази широка долина. *Л. Д. 1876 р. 129.* А кога стане суша та ся не роди ничто въ нѣкое крайще, тамъ хората-та быхъ измрѣли отъ гладъ. *Л. Д. 1873 р. 213.* Си изва'и сабя потайница, Ъ пресече на Ламіа коси; И излегве тіе на крайще. *М. 145.* Префърлі'е преку църно море, Излего'е на край на крайще. *М. 184.*

Кракатица *с. ж.* каракатица: Кракатица многажди отъ риболовцитѣ шавя и на всякой шаръ се притваря и често бистро морската вода почернава. *Пс. 9—10 р. 24.*

Кракъ *с. м., съ чл.* **Кракѣ-тъ**, *мн. ч.* **Крака** (**Крака**), *съ чл.* **Крака-та** (*Макед. фор. мн. ч. Краци*) 1) нога: Единъ-тъ му кракъ въ гробѣтъ. *Ч. 156.* На единъ кракъ не може да ся стои. *Л.*